

خود ویرانگری کور

پیتر بینارت در کتاب یهودی بودن پس از ویرانی غزه

به عواقب رفتار وحشیانه صهیونیست‌ها برای یهودیان می‌پردازد

خوانش تحریف شده و سیاسی از تورات

مهم‌ترین فصل‌های این کتاب، فصل اول و پنجم است که اثبات می‌کند صهیونیست‌ها با خوانشی تحریف‌شده و سیاسی از متون تورات، سلطه‌گری علیه مردم فلسطین و اشغال سرزمین آنان را توجیه می‌کنند. نویسنده در فصل اول اثبات می‌کند صهیونیست‌ها با مظلوم‌نمایی و قربانی جلوه دادن همیشگی خود در طول تاریخ، تلاش می‌کنند اسرائیل را به‌عنوان نماینده یهودیان جهان معرفی کنند و با این استدلال کشتارهای بی‌وقفه فلسطینی‌ها و نظام آپارتاید خود را توجیه می‌کنند. در فصل پنجم هم بینارت به دنبال اثبات این مطلب است که چنین اقداماتی فقط مختص اسرائیلی‌ها نیست و در نهایت ادغام فلسطینیان در یک سرزمین و کنار گذاشتن آپارتاید و برتری‌جویی صهیونیست‌ها را پیشنهاد می‌دهد. این کتاب پر خلاف عنوانش، اساساً به یهودیان مربوط نمی‌شود و نویسنده مدعی شده این اثر را بیشتر برای خانواده خودش به رشته تحریر درآورده است.

از دیدگاه بینارت، داستانی کلی بر زندگی جمعی یهودیان سایه افکنده است؛ داستان همیشگی آزار و اذیت شدن و قربانی‌نمایی. ماجراییه که بسیاری از اخلاقیات و ارزش‌های سنت مذهبی یهود را پاک می‌کند و درک ما از اسرائیل و فلسطین را به انحراف می‌کشاند. بینارت استدلال می‌کند چگونه در غزه متون مذهبی، تاریخ و زبان یهودی برای توجیه کشتار جمعی و تحمیل گرسنگی بر مردم فلسطین به کار گرفته شده و یهودیان پس از ویرانی غزه، باید داستان جدیدی درباره خود روایت کنند که بطور مرتکب چنین جنایات و اقدامات غیرانسانی‌ای شده‌اند. پس از این جنگ که وحشت آن بر نسل‌ها طنین‌انداز خواهد بود، آنها باید پاسخی تازه برای این پرسش اساسی بیابند: یهودی بودن به چه معناست؟

بینارت، روایت جایگزینی را به تصویر می‌کشد؛ روایتی برگرفته از تلاش‌های سایرملت‌ها برای بازسازی اخلاقی و خوانشی متفاوت از سنت یهود؛ داستانی که در آن یهودیان اسرائیلی حق برابری با اعراب فلسطینی دارند، نه حق برتری؛ حتی امنیت یهودیان و فلسطینیان درهم تنیده می‌شود و منحصر به صهیونیست‌ها نیست. داستان بینارت، خطر تکریم دولت‌ها و به رسمیت شناختن آنها به قیمت گرفتن جان یهودی بودن را به خوبی می‌شناسد و درباره آن هشدار می‌دهد. این کتاب استدلالی منطقی، قاطع و تحریک‌آمیز است که به یکی از مباحث تعیین‌کننده زمانه ما می‌پردازد. به باور بسیاری از تحلیل‌گران و مفسران سیاسی، در واقع این اثر را فقط پیتر بینارت می‌توانست چنین پرشور و سنجیده بنویسد، چرا که تجربیات شخصی غنی و درک مسلطی از تاریخ و معضلات سیاسی و اخلاقی دارد و توانسته است با این اثر چشم‌اندازی برای آینده‌ای روشن ترسیم کند. این اثر همچنین مطالعه‌ای دقیق است که به بررسی تاریخ درگیری‌های اسرائیل و فلسطین و علل به توافق نرسیدن هر دو طرف برای دستیابی به یک راه‌حل مسالمت‌آمیز می‌پردازد. پیتر بینارت توصیف می‌کند که برای او و همسرش، رسیدن به دیدگاه‌هایی عینی‌تر درباره درگیری‌های خاورمیانه چقدر دشوار بوده است. حتی برخی از دوستان یهودی آنان تصمیم می‌گیرند دیگر هرگز با آنها صحبت نکنند، زیرا فکر می‌کنند آنها مخالف

وجدان بیدار

زندگی و کارنامه پیتر بینارت

پیتر بینارت، روزنامه‌نگار برجسته یهودی-آمریکایی، استاد روزنامه‌نگاری و علوم سیاسی در دانشکده روزنامه‌نگاری کیرک نیومارک در دانشگاه شهری نیویورک است. او در عناوین شغلی خود سردبیری ارشد جریان‌های یهودی/ Jewish Currents، همکاری با نیویورک تایمز به عنوان نویسنده ارشد، مفسر سیاسی شبکه خبری MSNBC، عضویت غیرمقیم بنیاد صلح خاورمیانه را دارد. او همچنین خبرنگارم بینارت نت‌ورک را در Substack.com می‌نویسد.

بینارت در سال ۱۹۹۳ از دانشگاه ییل فارغ‌التحصیل شد و بورسیه روز را برای تحصیلات تکمیلی در دانشگاه آکسفورد دریافت کرد. او پس از فارغ‌التحصیلی از کالج دانشگاهی آکسفورد، با مدرک کارشناسی ارشد در رشته روابط بین‌الملل، در سال ۱۹۹۵ سردبیر مجله

تشکیل دولتی یهودی هستند. همان‌طور که جملات کتاب را می‌خوانیم، درمی‌یابیم بینارت فردی بسیار منطقی است که سؤالات درستی را پیرامون راه‌حل‌های ممکن برای حل مناقشات موجود مطرح می‌کند؛ راه‌حلی که در آن یهودیان و فلسطینی‌ها بتوانند در محیطی دموکراتیک، تحت حمایت‌های قانونی مشترک و فرصت‌های برابر با صلح در کنار هم زندگی و پیشرفت کنند.

نقد و تفسیرها: روایت درونی از انحطاط اخلاقی صهیونیسم
آدام هاکس چایلد، نویسنده مطرح آثاری چون «نیمه شب آمریکایی» و «شیخ شاه لئوپولد» درباره این کتاب معتقد است: «در این لحظات دردناک، صدای پیتر بینارت اثرگذارتر و حیاتی‌تر از همیشه به گوش جهان می‌رسد، چرا که دامنه مطالعات و نفوذ این نویسنده برجسته بسیار گسترده است؛ از تراژدی خاورمیانه امروزی گرفته تا آفریقای جنوبی، او به خوبی با وقایع قرن‌ها پیش آشناست. اما قلب این نویسنده به وسعت دانش اوست. این کتاب فقط درباره یهودی بودن در سایه جنگ و ویرانی‌های امروز غزه نیست، بلکه تفکرات فردی است که به عدالت اهمیت فراوانی می‌دهد.»
نیویورک تایمز در نقد این کتاب نوشت: «سال‌هاست بینارت با هزینه‌های شخصی هنگفت به یکی از تأثیرگذارترین صداهای یهودی درباره مظلومیت ملت فلسطین تبدیل شده است. او با حس آسیب‌پذیری یهودیان، همدردی می‌کند، اما در عین حال دولت اسرائیل را محکوم می‌کند. روش کاری او در آتش‌بار به همان اندازه که سیاسی است، مبتنی بر کتاب مقدس نیز هست. بینارت با آرامش و به طور خلاصه، با ارجاع به داستان‌هایی از درون سنت یهودیان، دفاعیات معمول از اسرائیل را درهم می‌شکند. هدف او کنجبار رفتن با پیچیدگی‌ها و ابهامات موجود در متون مقدس یهودیت است تا حذفیات و کاستی‌های اسطوره‌شناسی منزه که بسیاری از «یهودیان» در کودکی آن را آموخته‌اند و بسیاری همچنان در بزرگسالی به آن پایبند هستند، اصلاح کند.»

آزراک جوتنبر، نویسنده و خبرنگار در نیویورک می‌نویسد: «پیتر بینارت در کتاب جدید خود استدلال می‌کند که بسیاری از یهودیان آمریکایی که از اسرائیل دفاع می‌کنند، به محطاط اخلاقی رسیده‌اند. او در مجموعه‌ای از مقالات مرتبط، استدلال می‌کند که یهودیان در آمریکا و سراسر جهان باید برای داشتن کشوری مشترک با فلسطینیان که به همگی حقوق برابر می‌دهد، تلاش کنند. این کتاب درباره داستانی است که ما یهودیان برای خفه کردن فریادها برای خودمان روایت می‌کنیم؛ داستانی که رهبان ما، خانواده‌ها و دوستان‌مان را قادر می‌سازد تا نابودی نوار غزه را تماشا کنند. با خاک یکسان کردن دانشگاه‌ها، مردمی که مجبورند از گاه، نان درست کنند، کودکانی که زیر آوار ساختمان‌هایی می‌میزند که به دست دولتی تخریب می‌شود که به نام ما صحبت می‌کند یا کودکانی که از سرما جان می‌سپارند، در واکنش آنها اگر تشویق نکنند، فقط به شانه بالا انداختن بسنده می‌کنند. روایتی که حتی یهودیانی را که واقعاً از رنج مردم غزه رنج می‌برند، متقاعد می‌کند راه دیگری برای حفظ امنیت ما وجود ندارد. این نسخه‌ما از داستانی است که به اشکال مختلف توسط بسیاری از مردم در مکان‌های مختلف روایت می‌شود؛ مردمی که تصمیم می‌گیرند محافظت از خود را مستلزم به زنجیر کشیدن دیگران و عدالت را معادل مرگ بدانند.»

شبکه خبری MSNBC نیز در نقد این کتاب با اشاره به دانش بالای بینارت از تاریخ درگیری اسرائیل و فلسطین می‌نویسد: «او با ایمان عمیق یهودی خود به دنبال ترسیم مسیری به سوی صلح و امنیت برای اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌هاست.»

رشید خالدی، نویسنده کتاب «صد سال جنگ بر سر فلسطین: تاریخ استعمارگری شهرک‌نشینان و مقاومت، ۲۰۱۷-۱۹۱۷» هم درباره این کتاب نوشته است: «این کتابی بومق با حساب‌گری دقیق است که به بررسی شکاف عظیم میان سنت یهودی مورد احترام نویسنده و اقدامات رژیم اسرائیل که جایگزین سنت‌ها شده و اشخاصی که فقط این رژیم را

می‌پرستند، می‌پردازد. تألیف این کتاب بشدت ضروری و مورد نیاز بود.»

«نیویورک ریویو او بوکس» The New York Review of Books هم این اثر را روایتی تکان‌دهنده از ماجراییی می‌داند که بینارت را از یک حامی جدی اسرائیل به یک منتقد سرسخت صهیونیسم تبدیل کرده است. گاردین هم در تفسیر این کتاب آورده است: «بینارت به عنوان یک نویسنده و روشنفکر تیزبین، با مهارت در اعتراف به اشتباهات یهودیان، به شهرت رسیده است. بینارت در آخرین کتابش از هم‌کیشان خود می‌خواهد تا اخلاق‌مدارانه از اسرائیل دفاع کنند. او با دفاع از سنت یهودی، استدلال می‌کند که این سنت‌ها هیچ برتری خاصی برای یهودیان ایجاد نمی‌کند و برابری انسان‌ها را به عنوان یک ارزش اصلی در نظر می‌گیرد.»

نسخه صیحاگاهی رادیو عمومی ملی، مشهور به این‌پی‌آر نیز معتقد است: «پیتر بینارت در طول زندگی خود از یک مدافع پر و پا قرص رژیم صهیونیستی به یکی از سرسخت‌ترین منتقدان آن تبدیل شده است. این استاد برجسته روزنامه‌نگاری و علوم سیاسی، در آخرین کتاب خود؛ پس از ویرانی غزه، از دیگر یهودیان آمریکایی درخواست تجدیدنظر و کمک می‌کند.»
مجله «ژاکوبین» هم این کتاب را اثری مهم دانسته که در معنای یهودیت امروز تجدیدنظر می‌کند. کراس نیز در ادامه می‌نویسد: «استدلال‌های قاطعانه بینارت، شامل نگرانی‌های مذهبی، سیاسی، اخلاقی و امنیتی است که با اعتقادی پرانرژی و سرشار از ایمان ارائه می‌شود.

ممکن است خوانندگان یهودی انتظار داشته باشند این لحن صمیمی، بحث بینارت را به افراد سکولار و غیریهودی محدود و مرتبط کند، اما برعکس، او تمامی خوانندگان کمال‌گرا شامل افراد غیریهودی را هم مخاطب قرار می‌دهد. در نهایت شاهدیم بینارت از ابزارهای خاصی برای بحث درباره اخلاق گراییی جهان شمول و انسان گرایی استفاده می‌کند و فراخوان‌های او برای عدالت باید توسط همه مورد توجه قرار گیرد.»
دنیل لوی، رئیس پروژه ایالات‌متحده ـ خاورمیانه و مذاکره‌کننده سابق صلح اسرائیل درباره این اثر می‌گوید: «پیتر بینارت با راهنمایی‌های برگرفته از آشنایی عمیق او با تاریخ و منابع یهود و همچنین آگاهی عمیق از واقعیت‌های فلسطین، بی‌وقفه پرده‌های کمرامی تبلیغاتی را که برای دفاع از اقدامات اسرائیل به کار گرفته شده است، کنار می‌زند. این کتاب، ما را به بیداری جهانی هدایت می‌کند که هم انسانی و هم امیدوارکننده است.»

لب لباب کتاب بینارت

بینارت در بخشی از کتابش با عنوان «یادداشتی برای دوست سابقم» نوشته است: «من اغلب به تو و به بحثی که ما را از هم جدا کرده، فکر می‌کنم. می‌دانم تو معتقدی مخالفت علنی من با این جنگ و و فکر می‌کنی مخالفتم با نظریه «دولتی که یهودیان را بر فلسطینیان ترجیح می‌دهد»، خیانت به مردم ماست. می‌دانم فکر می‌کنی خانواده‌ات را به خطر می‌اندازم. شکاف در رابطه ما، نشان‌دهنده شکاف وسیع‌تری در قوم ما، میان آمریکایی‌ها و اسرائیلی‌ها، چپ و راست و پیر و جوان است. وقتی وارد کنیسه می‌شوم، دیگر مطمئن نیستم چه کسی دست خود را به سوی من دراز می‌کند و چه کسی رویش را برمی‌گرداند. شاید شما هم در محافل مترقی که زمانی در آنها احساس راحتی می‌کردید، اضطراب مشابهی را احساس کنید.

یهودیان همیشه با هم دعوا داشته‌اند و باید ما هم اختلاف داشته باشیم. اما من نگرانم که با توجه به سیر تحولات و وقایع در اسرائیل و فلسطین، ممکن است ما از داشتن اختلاف نظر عبور کرده و به سمت احساس نفرت از هم برویم. نمی‌خواهم به آن کینه و درد را اضافه کنم. در حالی که امیدوارم شما را با دیدگاه‌های متقاعد کنم، سنت ما اصرار دارد که من چه شما را متقاعد کنم یا نکنم، تعهداتی نسبت به شما دارم و مدل‌هایی برای نحوه بیان این تعهدات ارائه می‌دهم.

وقتی به رابطه‌ای که به دنبال آن هستم فکر می‌کنم، دو مدل از این دست به ذهنم می‌رسد. در حالت اول، من و آن دسته از

یهودیانی قرار دارند که با من موافقت....» او در بخش دیگری آورده است: «من تمرکز تک‌بعدی شما بر امنیت اسرائیل را غیراخلاقی و خودویرانگری می‌دانم.

این تمرکز، اعمالی را توجیه می‌کند که من آنها را جنایتی بزرگ می‌دانم. این تمرکز، شما را نسبت به ارتباط اساسی امنیت یهودیان با فلسطینیان کور می‌کند. وقتی خشم و غرش شما را درباره اسرائیلی‌های کشته و اسیر شده در ۷ اکتبر می‌شنوم، آرزو می‌کنم که بخشی از آن خشم بحق را برای شهدای فلسطینی که تعدادشان خیلی بیشتر است، به کار ببرید. به همین دلیل است که من عنوان این کتاب را «یهودی بودن پس از ویرانی غزه» گذاشتم، نه «یهودی بودن پس از ۷ اکتبر». انتخاب این عنوان به این دلیل نیست که من آن روز را کوچک جلوه دهم، بلکه من هم مانند شما، از وحشت آن روز هنوز متزلزل هستم. من عنوان اول را انتخاب کردم زیرا می‌دانم که شما با وحشت آن روز هنوز دست و پنجه نرم می‌کنید. من نگرانم که شما به اندازه کافی با وحشت روزهای پس از آن و قبل از آن دست و پنجه نرم نکرده باشید. با این حال، هرروز یهودیان درباره اسرائیل صحبت می‌کنند.

من این را از افرادی که می‌شناسم، به آنها احترام می‌گذارم و حتی دوستانشان دارم، می‌شنوم. انگار یهودیان از سراسر جهان برای آیین و سرو غذای «شبات»، در یک خانه کنار هم نشسته‌اند. برخی از ما آتچا زندگی می‌کنیم؛ برخی دیگر به دیدار ما می‌آیند. می‌خواهم سر آن میز باشم، عضوی با جایگاه خوب، زیرا این خانه در مکانی است که ما همیشه آن را ارزشمند می‌دانستیم. (شبات یا شنبه، روز استراحت است.

در این روز شمع روشن کرده و دعا و تورات می‌خوانند و غذاهایی ویژه در کنار هم سرو می‌کنند.) اما افراد دیگری قبل از اینکه این خانه حتی ساخته شود، آتچا زندگی می‌کرد‌اند. مدت‌های مدیدی، آنها در اتاق‌های تنگ و کثیف به شکلی فشرده حضور داشته‌اند. اکنون وضعیت آنها حتی وخیم‌تر از قبل شده است. برخی دچار سوءتغذیه هستند؛ بسیاری از درد فریاد می‌زنند. برخی از افراد سر میز شبات، ادعا می‌کنند که فریادها و زخم‌های آنها ساختگی است.

برخی دیگر ادعا می‌کنند که جراحات، واقعی هستند، اما اصرار دارند این افراد نگوین بخت این رنج را خودشان به خود وارد آورده‌اند. آنها مرتکب جنایات غیرقابل توصیفی شده‌اند. آنها حق دارند، می‌خواهند ما بمیریم و چاره‌ای نداریم. اکنون باید داستان جدیدی برای پاسخ به وحشتی که یک کشور یهودی با حمایت بسیاری از یهودیان در سراسر جهان مرتکب شده است، روایت کنیم. عنصر اصلی آن باید این باشد: ما قربانیان پرهیزگار همیشگی تاریخ نیستیم. ما طوری ساخته نشده‌ایم که برای همیشه شر را تحمل کنیم اما هرگز مرتکب آن نشویم.

آن عضویت کاذب که در زندگی ما یهودیان معاصر نفوذ کرده، سلطه جویی ما را به عنوان دفاع از خود پنهان می‌کند. این امر یهودیان را از قضاوت خارجیان معاف می‌کند و به انسان‌های خطرناک مجوز بی پایان می‌دهد.»
۲۵۱ خواننده آنلاین، این جمله را به‌عنوان جمله برتر کتاب انتخاب کرده‌اند: «اما قربانیان همیشه پرهیزگار تاریخ نیستیم. ما طوری ساخته نشده‌ایم که ظلم را تا تاباید تحمل کنیم، اما هرگز خود مرتکب آن نشویم. آن معصومیت کاذبی که به زندگی یهودیان معاصر نفوذ کرده، سلطه را تحت عنوان دفاع از خود استتار می‌کند. این امر یهودیان را از قضاوت خارجی معاف می‌کند و به انسان‌های خطرناک مجوزهای بی‌پایان می‌دهد.»
همچنین ۳۵۱ خواننده کیندل هم این جمله را بسیار تأثیرگذار دانسته‌اند: «مشکل داستان جامعه ما این نیست که مرارت‌هایی را که متحمل شده‌ایم، تصدیق می‌کند. مشکل اینجاست که جنایاتی را که مرتکب می‌شویم، نادیده می‌گیرد.»
۲۹۹ خواننده هم از اثرگذار بودن این جمله نوشته‌اند: «این نسخه‌ما، از داستانی نشأت گرفته که به شکل‌های گوناگون توسط مردم بسیاری در مکان‌های مختلف روایت شده است؛ مردمی که تصمیم می‌گیرند محافظت از خود را مستلزم معیبه کردن دیگران و برابری را معادل مرگ بدانند.»

شد و سپس در سال ۱۹۹۷ سردبیر ارشد شد. بینارت از ژانویه ۲۰۰۷ به عنوان عضو ارشد سیاست خارجی ایالات‌متحده به شورای روابط خارجی (CFR) پیوست و در حال حاضر همراه همسر و دو فرزندش در نیویورک زندگی می‌کند. اولین کتاب او با عنوان «مبارزه خوب: چرا لیبرال‌ها - و فقط لیبرال‌ها- می‌توانند در جنگ علیه تروریسم پیروز شوند و آمریکا را دوباره بزرگ کنند» از سوی انتشارات هارپرکالینز در سال ۲۰۰۶ منتشر شد.

دومین کتابش «سندروم ایکاروس: تاریخچه غرور آمریکایی ۲۰۱۱» نیز از سوی انتشارات هارپرکالینز در سال ۲۰۱۰ راهی بازارهای کتاب شد. همچنین کتاب «بحران صهیونیسم ۲۰۱۳» را در ادامه مقاله‌اش با عنوان «شکست تشکیلات یهودیان آمریکا» را که در مجله «نقد و بررسی کتاب نیویورک» (The New York Review of Books) چاپ شده بود، در آوریل ۲۰۱۲ توسط انتشارات «تایمز» منتشر شد. استیو کول، نویسنده کتاب «جنگ‌های ارواح» درباره کتاب «سندروم ایکاروس: تاریخچه غرور آمریکایی» پیتر بینارت می‌نویسد: «او تاریخچه‌ای زنده، همدلانه و قانع‌کننده از مردم و ایده‌هایی نوشته است که